

मारं तथैव च भा० आ० १५०। तच्च वनपर्वणि २०० अध्या-
यावधौ २०१ अध्यायान्ते दृश्यम् । [देशभवे ।

धीमक पु० धूमे तत्प्रधानदेशे भयः धूमा० बुज् । धूमप्रधान-
धीमतायन पु० राजभेदे । तेन निर्दत्तादि अरोहणादि-

चतुरर्थ्यां बुज् । धीमतायनक तद्धिते नगरादौ

धीमायनक लि० धीमायनेन निर्दत्तादि अरोहणादि-
चतुरर्थ्यां बुज् । धीमायननिर्दत्तादौ ।

धीमीय लि० धूमेन निर्दत्तादि-चतुरर्थ्यां कुशाशा० ऋण् ।
भूमनिर्दत्तादौ ।

धीस्य लि० धूमस्त्रापत्यं गगां यज् । धूमर्षेरपत्ये स च
युधिष्ठिरपुरोहितः यथा

“गन्धर्व उवाच यथोयान् देवजस्यैष वने भ्राता तप-
स्यति । धीस्य एत्कोचके तीर्थं तं दृगुध्वं यदोच्छ्रय” ।

“तत एत्कोचकं तीर्थं गत्वा धीस्यैवमन्तु ते । तं वज्रुः
पाण्डवा धीस्यं धीरोहत्याय भारत ! । तान् धीस्यः
प्रतिजग्याह सर्ववेदविदांवरः । वन्येन फलमूलेन पौ-
रहित्येन चैव ह” भा० आ० १८१३० । व्याघ्रपादसर्पेः
पुत्रभेदे २८५ मन्थोरतुजे च ।

“पुरा कृतयुगे तात ! ऋषिरासीन्महातपाः । व्याघ्र-
पाद इति ख्यातो वेदवेदाङ्गपारगः । तस्याहमभवं
पुत्रो धीस्यश्चापि ममानुजः । कस्यचित्त्वथ कालस्य धौ-
स्येन सह माधवः” भा० आनु० १४५० । पश्चिमदिगाश्रिते
ऋषिभेदे च “उच्छ्रयः कवयो धीस्यः परिख्याधस्य वीर्य-
वान् । एकतय दितयैव त्रितयैव मरुर्धयः । अत्रेः
पुत्रय भगवांस्तथा सारस्वतः प्रभुः । एते चैव महात्मानः
पश्चिमामाश्रिता दिग्म्” भा० शा० २०८५० ।

धीस्र पु० धूमएव आद्यं अण् । ऋषिभेदे “धीस्र्या विभागजो
भाण्डव्यो धीस्रः कृष्णानुभौतिकः” भा० शा० ४७५० ।

आद्यं अण् । १ धूमवर्ण्ये १ तद्वति लि० भावे अण् ।
४ धूमवर्ण्यत्वे धूमोदेवताऽस्य अण् । ५ वास्तुस्थानभेदे पु०

धीम्रायण पुंस्त्री० धूमस्य गोत्रापत्यं अशा० फज् । धूमर्षेः
गोत्रापत्ये ।

धीरादित्य पु० तीर्थभेदे शिवपु० ।

धीरित न० धीरितमेव अण् । “धीरितं गतिमात्रं यद्यो-
जितं वलुगितं पुनः । अयकायससृज्जासात् कुञ्चितास्यं
नततिकम्” इत्युक्ते अद्यगतिभेदे । स्वार्थे क धीरितक
तत्त्वार्थे ऋमरः । [ऋमरः । २ धुर्ये एषे पु० राजनि० ।

धीरेय लि० धुरे वदति “धुरो यद्दको” पा० ढक् । धूर्ध्वे

धीर्त्तिक न० धूर्त्तस्य भावः मनोघा० बुज् । धूर्त्तत्वे शार्थे
धीर्त्तिय पुंस्त्री० धूर्त्ताया अपत्यं “स्त्रीभ्यो ढक्” पा० ढक् ।
धूर्त्ताया अपत्ये बहुवचने योधेयादि-ततः प्रत्य-
यस्य न लुक् ।

धीर्त्य न० धूर्त्तस्य भावः कर्म वा ब्राह्मणा० व्यञ् । धूर्त्तत्वे
२ धूर्त्तकर्मणि च । “ढेट ङोट धीर्त्ये पूर्वभावे” कण्ठ्या-
दिगणस्यतम् ।

धीर्य न० धोर-धुर-वा शयत् । १ अद्यगतिभेदे धोरणे हेम० ।

धीवकि पुंस्त्री० धुवकाया अपत्यं स्त्रीभ्यो ढक् बाधित्या
वाङ्गादि-रज् । धुवकाया अपत्ये ।

धा अग्निचंयुतो दीर्घश्चासहेतुके शब्दभेदे ऋक० तादृशशब्देन
वादने सक० आ० पर० अनिट् । धमति कध्मासीत् । दधौ
ध्मातः । समापयति “सुखेनैव धमेदग्निं सुखादग्निः
मजायते” सञ्कारतत्त्वम् “शङ्खान् दध्नुः पृथक् पृथक्”
गीता । ध्मायते । अध्मायि । “दहन्ते ध्मायमानानां
धातूनां हि यथा मजाः” मनुः । “वाय्वग्निभ्यां यथा
लौहं ध्मातं त्यजति वै मज्जम्” भाग० १।२८।४० ।
आ-स्त्रीततायाम् आध्मानशब्दे दृश्यम् ।

धाकार पु० ध्मा-इत्यव्ययकशब्दस्य कारः । १ (ध्मा) इति शब्द-
करणे । ह-कर्त्तरि अण् । २ लोहकारके पु० नैघण्टु प्र०
धा(धा)त्त आकाङ्क्षे सक० धोरत्वे ऋक० आ० पर० सेट्
इदित् । ध्मा(धा)ङ्कति । अध्मा(धा)ङ्कीव । दध्मा-
(धा)ङ् । पा० मते वोपधः ।

धा(धा)ङ् पुंस्त्री० ध्मा(धा)त्ति-अच् । १ काके २ मत्स्यभक्तके
पक्षिभेदे अमरः । २ भिजुके ४ तल्लके च मेदि० ५ ककोचि-
कायां स्त्री गौ० ङीप् ।

धा(धा)ङ्जङ्गा ध्मा(धा)ङ्गस्येव जङ्गा अस्याः । काकज-
ङ्गायाम् राजनि० । [राजनि० ।

धा(धा)ङ्जङ्गस्त्री ध्मा(धा)ङ्गप्रिया जन्तुः । काकजन्तां
धा(धा)ङ्गतुण्डी ध्मा(धा)ङ्गस्येव तुण्डमस्याः ङीप् ।
काकनासावतायां राजनि० ।

धा(धा)ङ्गदन्ती स्त्री ध्मा(धा)ङ्गस्येव दन्ता अवयवोऽस्याः
ङीप् । काकतुण्डीवतायां राजनि० ।

धा(धा)ङ्गनखी स्त्री ध्मा(धा)ङ्गस्येव नखा अस्या ङीप् ।
काकतुण्डां राजनि० ।

धा(धा)ङ्गनास्त्री स्त्री ध्मा(धा)ङ्गं नामयति प्रियत्वात्
नामि वा० मनि । काकोदम्बरिकायां राजनि० ।

धा(धा)ङ्गनाशिनो स्त्री इत० । हपुषायां भावप्र०